

Pečení 2006

aneb

...poslední akce před Vánocemi?...

Pečení 2006

1. – 3.12.

Co tak říct o letošním pečení. Asi tolik: bylo zase na Vinohradech. Tentokrát začalo opravdu v pátek a to drobným nákupem. Hlavní provedla Hanka v Makru. Naštěstí to měla i s odvozem. To, že ženy, ale i dívky, rády nakupují je známá věc. Ale 60 kilo potravin se nenakupuje každý den. Letos jsem tuto akci pojal tak, že se nebude, jako v letech minulých, dělat od každého druhu pro každého zúčastněného množství, jenž by zasytilo celou hladovějící Afriku, ale ohromnou druhovou rozmanitost s množstvím, které by se vešlo do pojmu „vzorky“. A tak Hanka sehnala recepty, udělala z nich nakupovací, míchací a rozdělovací tabulky, z velké části nakoupila a pak řídila průběh.

Děni o víkendu výrazně ovlivnil Viktor, který ve čtvrtek přinesl malou elektrickou troubu. Tedy letos pečeme na tři plechy najednou. To bude fofr! Dig.

Spolu s troubou jsem přijel až v pátek. Ale to je celkem jedno. Hlavně že fungovala. Vkt.

Po pátečním dokupu se ještě něco málo cvičně uhnáčalo připravilo na další den. Pak jsme vytasili nějaké dobrůtky, sesedli se ve „velkém sále“ a jali se připravovat jízdní kalendář na rok 2007. A pochopitelně jsem nechal předčítat ze svého díla „námět na Expedici 2007“. Tentokrát jsem se zaměřil na sever, na Dánsko. Všichni byli poslechem tak zaujati, že jsem klidně mohl říkat něco velice nepěkného a všichni by mi to odsouhlasili. Ještě se k tomu vrátíme. Dig.

To teda kecý... By to určitě neodsouhlasili... Naopak byli všichni až moc ve střehu! A některý se moc smáli... Piš.

Tady jsem chtěl poznamenat něco vtipného. Na nic jsem ale nepřišel. Vkt.

Jo tady se dělo to... se vyměřšlel ten ten ne?... Kalendář...

Piš.

Nepředbíhej!!! To jsem chtěl napsat já. Tak ano. Vyměřšleli jsme jízdní kalendář na další sezónu. Pro příští rok to vypadá pěkně mizerně. Všechny svátky a volna vycházejí na víkendy. Ale pro tvorbu kalendáře je to kupodivu přínos. To proto, že není třeba nijak zvlášť vymýšlet jak nasázet výpravy. Můžeme to udělat čistě mechanicky: tři týdny – výprava, tři týdny – výprava, atd. Jediné, co dneska rozhodně nestihneme jsou názvy výprav. Přecijen je nelze jen tak vysypat z rukávu. Tedy to vyřešíme později...

Kolem půlnoci se obývací změnil v hromadnou ubytovnu nevalné cenové skupiny a tím to zvadlo.

Dig.

No my jsme s TRNKou přišly klasicky z „maliinkatým“ zpožděním... a hlavně si vůbec nepamatuju, co se dělo :b

Piš.

Kalendář není nic sprostého, tak proč se tomu tak brání... Vkt.

Sobota 2.12.

V sobotu jsme vstali v osm a po snídani to začalo. Hanka stála u váhy a měřila a vážila suroviny na jednotlivé dávky všeho možného. Greňovci se vrhli na zbavování oříšků skořápek.

My jsme to dostávali ke zpracování. A tak se hnětlo a patlalo, namačkávalo a vykrajovalo, lisovalo a mlejnkovalo, na plechy umisťovalo a do trouby šouvalo. A maličko ochutnávalo.

Dig.

Některý neochutnávali, protože jim stačilo to dejchat....

Piš.

Mlejnem jsem mlejnkoval já. To je jediná podrobnost, kterou si v tom mumraji pamatuju.

K tomu byla zapnuta zobrazovací zařízení ve všech pracovních místnostech a v nich se promítaly pohádky, klipy i filmy. Krásně to při tom odsejpalo.

A těch blbin co zvláště někteří hlavně verbálně prováděli. Až hanba! První větší přerušeni bylo na oběd. Letos se podávalo.... Co se to vlastně podávalo?

Dig.

Letos se podávala čina od „čongů“... Každý dle svého vkusu a výběru...

Piš.

Aha, ano. A k tomu se ukázalo, jak jsme organizačně velmi schopní. Každý si objednal co chce donést od číňana a pak nákupčí vyrazili. Po jejich návratu dali všechno na hromadu a bylo na nás si podle vzhledu a čmuchu vybrat. Trochu mi to připomínalo pohádku o Zlatovlásce, kde má na konci Jiřík několik možností výběru z vizuálně úplně stejných princezen. Asi bych nebyl správný princ. Počkal jsem co zbyde. Výsledně to bylo dobré. Konečně něco co nebylo sladké. A po krátkém zažití zase do práce a zábavy.

Oboje probíhalo na chlupek stejně, akorát se několikrát změnila barva surovin a pomlouvali jsme také někoho jiného než dopoledne. A do toho všeho nás přišla potěšit svou

přítomností Pišingr. Prý má tenhle víkend nějak rozlitaný, ale tohle si nenechá ujít.

Dig.

Jsem všechny poDěsila svou přítomností celou sobotu.... Rozlitanou jsem měla neděli, protože jsem se vy...pekla na pečení a šla jsem rači na zvonění...
Piš.

Zvonit můžeš každou neděli po celý rok. Péct cukroví s námi jenom jednou v roce. Ale pro příště už snad dostaneš rozum. Vkt.

Po příchodu se zapojila do zvlášť piplavé práce – zdobení. A vyžívala se v tom.
Dig.

A to teda prdlačku! Jsem se v tom VŮBEC nevyžívala...
Piš.

Né??? Ale vypadalo to tak.

Dig.

Jsem se maximálně vyžívala v tom, že jsem se hňacala v nějakym těstě... zvlášť, když do toho Hanka prdla ty farby...
Piš.

Spolu s Pišingrem je tu i Bára. Skoro rok jsme ji neviděli a tak je plná informací, které nám nutně musí sdělit. Mezi tím jsem jí nenápadně vmanipuloval k mísám a tak si ani pořádně nevšimla, že pracuje.

V televizích běží filmy a klipy, ovzduší je prosyceno cukrem a žertíky a tak přestože se pracuje poměrně bouřlivě, jde to dobře a je u toho sranda.

Najednou koukám, že venku je tma, čas poskočil o několik hodin a je tu odchod Báry. Už takhle je zázrak, že se jí podařilo vymocit si celé odpoledne s námi.

Bohužel nás opustil i Vašek. Prý musí domů. A protože je z daleka (severní Čechy) není divu, že jede už teď.
Dig.

Dostal výslužku. To by se snad mělo připomenout. Nevím co dostal, to ví Hanka, ale snad to bylo něco víc než jen připravené těsto. Vkt.

Po večeri a završení vši té roboty jsme se naskládali na podlahu a před půlnocí je po nás.

Ještě než jsme úplně odumřeli, zcela neseriozně nás opustila Pišingr. Prý má brzy ráno nějaký zástoj někde daleko a potřebuje se na to vybavit mnoha předměty z domova. Tak čau. Dig.

Sssssem se odplazila poté, co se mi podařilo doválet a dovykrájet to zas.... linecký, který od těchto Vánoc fakt nemusím! Jo a taky mi pěkně třeštilo v hlavě! O nějaké neserioznosti nemůže být ani řeči... A vůbec, co mě furt protahuješ textem, sakra... Piš.

No, jsi zajímavá mladá dáma. Proto Tě protahuje textem. Vkt.

Neděle 3.12.

A je tu neděle. Vstáváme zase v osm.

A hned se čile vrháme... na snídani.

Kolem půl desáté putuje do trouby první dnešní plech. Jenom mi není úplně jasné dávkování Rumu (Tuzemáku). Dig.

Pišťe klidně Rum. Ať si úředníci v Bruselu trhnou nohou. Vkt.

Podle toho, co jsem četl v receptech by ho mělo být potřeba dohromady 0,3 l. Teď ho ve včera koupené litrové láhvi zbývá na dně. Ale to bude tím horkem. No jasně. Netěsní špunt a od trouby je v celé kuchyni vedro. Dig.

Kdyby to nebylo netěsností, ale něčím jiným, tak radši preventivně dopředu připomínám, že já rum nerad. Vkt.

Kolem 14té přišla Bára. Zase. Než se rozkoukala, měla před sebou plech a už tam cosi matlala.

K umění cukrářskému se připojilo i umění sochařské. To, když už všem pořádně hrabalo a tak začala vznikat neuvěřitelná díla z právě zpracovávaných těst.

„Haló, oddělení přípravy surovin do těst, máte chybu v dávkování! Tenhle světlý blems se nechce spojit do jednoho útvaru.“ To zaznělo od stanoviště se dvěma hnětacími mísami.

Vedoucí nařčeného oddělení, Hanka, se brání a dokazuje, že je tam od každé suroviny správné množství. Ale hnětači přesto konstatují, že to nejde zpracovat. A začalo se nastavovat. Dosypat mouku, přidat cukr, zamíchat, zase mouku, zamíchat, dát ztuhnout do lednice. Fúj, to je hnus. Nejde to z rukou. Ale chutná to.

Proběhla i Tatranciáda. To Tatranka vyráběla úly.

To je taková ta hnědá věc za studena, co jí dokáže každý zbodnout metrák na posezení.

Oběěěééé! Tentokrát jej připravila Hanka s pomocníky. Šlo o špagety, s nějakým hustým dobrým, se stopami masa.

Potud v pořádku. Akorát jsme se nedokázali spočítat. Několikrát nás někdo přišel přepočítat a ujisti se, že oběd chceme všichni. Ve výsledku, když se mělo podávat, muselo se sáhnout k tomu, že se některé porce rozdělily. Jsou to ale počtáři, ti organizátoři oběda...

Také se vrátila Pišinger, a tak to pěkně pokračuje a vše běží jak má, akorát se hlásí únava.

Dig.

Jsem přišla samozřejmě po zvonění... A paxem zas někam odešla. Kam jsem ale odešla??? Někam kvůli tý knížce, neeee???

Piš.

Nás se neptej. Ty bys to měla přece vědět, ne?

Vkt.

Přišla jsem někdy kolem 14 hod. Si pamatuju, protože když jsem zoufale obcházel dva bloky a hledala správný dveře a uhýbala šílencům s buřinkama, protože na Vinohradech se natáčela háká reklama od Spořitelny či koho... Tak pak jsem stála před dveřma...

Piš.

Na některých z nás se také podepsala únava. Nejen z této akce, ale ve většině případů z minulého pracovního procesu a pakáren z toho vyplývajících.

Většina cukrářských pomocníků však vydržela a výsledky byly neuvěřitelné.

Před 18tou je vše zpracováno, rozděleno do krabic, na hrubo uklizeno a je tu závěr. Dig.

Ano. Rozděleno do krabic pro které jsme byli s Bárou posláni do Alberta.

Koncovou letos obstará oslava narozenin pana Stanislava Kladenského. Právě dnes mu je na den přesně, bezmála, téměř... Kolik vono mu to vlastně je? (184 :b Piš.) No raději nepátrat. Ale přesto neunikl. Dostal nějaké dárečky pro radost a hlavně dort.

Dvoupatrový. A protože celý víkend je všude kolem nás sladko a už se to nedá ani čuchát, má od nás dort nesladký. Korpus tvoří poněkud silnější krajíc chleba, jako náplň jsou párky (nastojato), korpus druhého patra je opět krajíc a vše je přizdobené klobáskami a svíčkami s nesfouknutelnými knoty. Vypadá to úchvatně. Standa zamáčkl slzu, mužně se postavil ke sfouknutí nesfouknutelných svíček, odrazil pár slovních výpadů a tím bylo navýšení věku o další rok prohlášeno za dokonané. Akorát oslavenec nějak nechtěl nakrojit dort. Místo toho ozobával ozdobičky. Ne svíčky, ale klobásky!

A jako úplné završení nám Hanka přednesla autorské čtení z knihy Pavly Jungmannové Zvonařova pomsta. Pro ty, kterým to nedochází: Pavla Jungmannová = Pišingr. (Tu neznám... Piš.)

A opravdu napsala knihu. Už druhou. Tak to jen tak pro doplnění. Kolem půl deváté jsme to rozpustili. Akce proběhla úžasně, v klidu, stihlo se všechno, ale nejmíň rok nic podobného dělat nebudu.

Dig.

Určitě? Co třeba pečení Velikonočního mazance nebo pletení pomlázek? Vkt.

Účast: Honza G, Eva, Tatranka, Pišingr, Tomáš, Viktor, Standa, Hanka, Bára, Dig, Jana, Vašek, Jarka, Petr

© Hell´s Tour_{club} 2006
Dig & Vkt & Piš.
Neprodejné
e-mail: dig@hellstour.cz